
Джеймс се промъкна през тайната врата
и се озова сред любопитно семейство лъвове.
Величественият водач сложи лапа на рамото му.
– Аз съм царят на тези земи! Добре дошъл в моето вълшебно царство!
Искаш ли да чуеш моя страшен лъвски рев? Рррррр! Какво ще кажеш, а?
Лъвът гордо разтърси глава и прическа с нокти рошавата си грива.
От оглушителния лъвски рев ушите на Джеймс запищяха.
Той примигна и се зачуди дали не сънува. Може би беше заспал,
докато четеше? Може би сънят беше замаял главата му?
– Ти си досущ като лъва в моята книга... –
измърмори озадачено Джеймс и се втренчи в царя
лъв. – Може би наистина само сънувам...
Внезапно той чу, че Томас го вика:
– Джеймс, ела тук! Открих нещо много интересно!
НАТИСНИ ТУК

Томас се шмугна
в хралупата на едно дърво
и Джеймс бързо скочи след него,
за да не го загуби. Двамата полетяха
стремглаво в непрогледната тъмнина
и тупнаха върху някаква скала.
Докато Джеймс се мъчеше да разбере
къде са, скалата ненадейно проговори.
О, това не беше скала, а костенурка!
– Добре дошли! Каква чудесна изненада
за рождения ми ден! – бааавно изрече
костенурката. – Аз съм Самотния Джордж.
Днес ставам на сто години. Виждам,
че бързате и ще ме зарежете сам точно на
рождения ми ден, но какво да се прави...
– Не тъжи, Самотен Джордж!
Да, трябва да вървим, но ще се
върнем! – обеща Джеймс.